

ജോസഫിലുടെ യേശുവിലേക്ക്

റവ.ഹാ. ജോഷീ പുതുദ്ദേശി

സുവിശേഷത്തിലെ കേന്ദ്ര കമാപാത്രമായ യേശു ആരെന്നും അവൻ്റെ ഭാത്യം എന്താണെന്നും വ്യക്തമാക്കുകയാണ് മത്തായി ഓനാം അധ്യായത്തിന്റെ പ്രധാന ഉദ്ദേശ്യം. ആദ്യാഭാഗത്ത് (1:1-17) അബോഹത്തിന്റെയും ഭാവീഭിന്റെയും പുത്രനായ മിശ്രഹായായി അവൻ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ജോസഫിലുടെയാണ് യേശു ഈ വംശാവലിയുടെ ഭാഗമാകുന്നത്. എന്നാൽ, 16-ാം വാക്കുത്തിൽ മറിയത്തിൽ നിന്നുള്ള അവൻ്റെ ജനനത്തിൽ ജോസഫിന് പകില്ല എന്ന സുചനയുണ്ട്. ഈ സുചനയുടെ വിശദീകരണം അധ്യായത്തിന്റെ രണ്ടാം ഭാഗമായ 18 മുതൽ 25 വരെയുള്ള വാക്കുങ്ങളിൽ നല്കപ്പെടുന്നു. ഒപ്പ്, യേശുവിന്റെ വ്യക്തിത്വവും ഭാത്യവും കൂടുതൽ അനാവരണം ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

ബാല്യകാല വിവരങ്ങളിൽ ലുകായെ പോലെ മറിയത്തിന്നല്ല, മറിച്ച് ജോസഫിനാണ് മത്തായി പ്രധാന്നും നല്കുന്നത്. അവലംബിച്ച ഫ്രോതസ്സുകളുടെ വ്യത്യാസത്തിനൊപ്പം ദൈവശാസ്ത്രപരമായ കാരണങ്ങളും ഈ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനുണ്ട്. യഹൂദകിസ്ത്യാനികളെ ഉദ്ദേശിച്ച രചികപ്പെട്ട മത്തായി സുവിശേഷം, യഹൂദർ പ്രത്യാഗ്രയോടെ പാർത്തിരുന്ന, പഴയ നിയമ പ്രവചനങ്ങളുടെ പുർത്തീകരണമായ, രക്ഷകനായാണ് യേശുവിനെ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. ‘ഭാവീഭിന്റെ പുത്രനായ’ ജോസഫിലുടെയാണ് (1:20) യേശു ഭാവീഭിന്റെ പുത്രനാക്കുന്നത്. ധാക്കാവിഭിന്റെ പുത്രനും നീതിമാനും സപ്പനങ്ങളിലുടെ ദൈവിക വെളിപ്പാട് സ്വീകരിച്ചവനും കൂടുംബത്തെ രക്ഷിക്കാനായി ഈജിപ്തിലേക്ക് പോയവനുമായ പഴയ നിയമത്തിലെ ജോസഫിന്റെ മാതൃകയിൽ ഈ ജോസഫിനെയും ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നതിന്റെ ലക്ഷ്യവും മറ്റാണല്ല.

കന്ധകയായ മറിയത്തിൽ നിന്നാണ് യേശുവിന്റെ പിറവി എന്ന സുവിശേഷം ആവർത്തിച്ച് ഉറപ്പിക്കുന്നു.

1. ജോസഫുമായി സഹവസിക്കുന്നതിനു മുൻപേ മറിയം പരിശുഖാത്മാവിനാൽ ഗർഡിനിയായി കാണപ്പെട്ടു എന്ന രചയിതാവിന്റെ വിവരണം (1:18).
2. അവൾ ഗർഡം ധരിച്ചിരിക്കുന്നത് പരിശുഖാത്മാവിനാൽ നിന്നാണെന്ന ദുതന്റെ വെളിപ്പെടുത്തൽ (1:20).
3. കന്ധക (പാർമേനോസ്) ഗർഡം ധരിച്ച ഒരു പുത്രനെ പ്രസവിക്കും എന്ന ഏഴയും 7:14-ൽ നിന്നുള്ള ഉല്ലാസി (1:22).
4. പുത്രനെ പ്രസവിക്കുന്നതുവരെ അവളെ അവൻ അറിഞ്ഞില്ല എന്ന സ്ഥിരീകരണം (1:25).

സാഭാവികമായ ശാരീരികബന്ധത്തിന്റെ അഭാവം ഈ പിറവിയെ അഭ്യുതകരമാക്കുന്നു. പരിശുഖാത്മാവിൽ നിന്ന് പിറവിയെടുക്കുന്നതിനാൽ യേശു അബോഹത്തിന്റെയും ഭാവീഭിന്റെയും പുത്രൻ എന്നതിലുപരി ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനാണ്. ദൈവപുത്രനെ വിശേഷണവും ദൈവവുമായുള്ള യേശുവിന്റെ പിതൃപുത്ര ബന്ധവും മത്തായിയുടെ ക്രിസ്തുവിജ്ഞാനിയത്തിലെ സവിശേഷഘടകങ്ങളാണ് (2:15; 3:13-17; 4:6; 8:29; 16:16; 26:63-64; 27:54).

‘യേശു’, ‘എമ്മാനുവേൽ’ എന്നീ രണ്ടു നാമങ്ങളിലുടെയാണ് മറിയത്തിൽ നിന്നു പിന്ന ശിശുവിന്റെ സവിശേഷതകൾ വചനം വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്.

1. യേശു: ‘യാഹ്വേ രക്ഷിക്കുന്നു’ എന്നർത്ഥമുള്ള ഫെബ്രായ ഭാഷയിലെ ‘യഹോഷുവ’ എന്ന പേരിന്റെ ശീകരു രൂപമാണ് ‘യേസുസ്’. ദുരൻ തന്ന വ്യക്തമാക്കുന്നതുപോലെ, ജനതയെ അവരുടെ പാപങ്ങളിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കുക എന്നതാണ് യേശുവിന്റെ ഭത്യം. അതു അതാഴവേളയിൽ പാനപാത്രമെടുത്ത് ശിഖ്യമാർക്ക് നല്കുവോൾ യേശു അതിനെ വിശ്വേഷിപ്പിക്കുന്നത്, പാപമോചനത്തിനായി അനേകർക്കുവേണ്ടി ചിന്തപ്പെടുന്ന എന്റെ രക്തം (26:28) എന്നാണ്. കുർഖിൽ രക്തം ചിന്തിക്കാണ്ടാണ് യേശു തന്റെ രക്ഷണീയദാത്യം പൂർത്തിയാക്കുന്നത്.
2. എമ്മാനുവേൽ: ‘എശ്യ 8:8-10-ൻ വെളിച്ചത്തിൽ, ദൈവം നമ്മാടു കുടെ എന്നർത്ഥമുള്ള എമ്മാനുവേൽ എന്നവൻ പിളിക്കപ്പെടും’ എന്ന പ്രവചനത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണമാണ് യേശു എന്ന സുവിശേഷകൾ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. ഈ പേരിൽ ഒരിക്കൽ പോലും അവൻ അഭിസംഖ്യാധന ചെയ്യപ്പെടുന്നതായി നാം കാണുന്നില്ല. യേശു ദൈവപുത്രൻ മാത്രമല്ല മനുഷ്യരോടു കുടെയായിരിക്കുന്ന ദൈവം തന്നെയാണ് എന്ന വെളിപ്പെടുത്തലാണ് ഈ പേര്. ‘യുഗാന്തം വരെ എന്നും ഞാൻ നിങ്ങളോടു കുടെയായിരിക്കും’ എന്ന സുവിശേഷത്തിലെ അവസാന വാക്കുത്തോട് ചേർത്തു വായിക്കുവോൾ, രക്ഷ നല്കി എന്നും കുടെയായിരിക്കാനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ കടനുവരവാണ് ക്രിസ്തുമല്ലിൽ സംഭവിക്കുന്നത്.

‘ഈതാ, കർത്താവിന്റെ ഭാസി, നിന്റെ വാക്ക് എന്നിൽ നിരവേറട’ (ലുക്കാ 1:38) എന്ന സമർപ്പണത്തിലും ദൈവാണ് മറിയം ക്രിസ്തുമസ് സാധ്യമാക്കിയത്. സന്തം പദ്ധതികൾ മാറ്റിവച്ച് കർത്താവിന്റെ ദുരൻ കല്പിച്ചതുപോലെ പ്രവർത്തിച്ചാണ് (1:24) ജോസഫ് ക്രിസ്തുമല്ലിന്റെ ഭാഗമായത്. ദൈവേഷ്ടത്തിനായി സജീവിതം വിട്ടുകൊടുക്കുന്നിടത്ത് ഇന്നും ക്രിസ്തുമല്ല് ആവർത്തിക്കപ്പെടും.